

ROMÂNIA

TRIBUNALUL ARAD

operator - 3207/2504

Secția contencios administrativ și fiscal

litigii de muncă și asigurări sociale

Dosar nr. xxx/2011

SENTINȚA CIVILĂ NR. 3107

Ședința publică din data de 23 august 2012

Președinte xxx

Grefier xxx

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC Xxx SRL în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, având ca obiect anulare acte.

La apelul nominal s-a prezentat reprezentanta reclamantei avocat xxx din Baroul Arad și reprezentanta pârâtei - consilier juridic xxx.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu suma de 39 lei taxă judiciară de timbru și 0,3 lei timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei după care, nemaifiind alte probe de administrat, instanța declară terminată faza probatorie și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, cu cheltuieli de judecată, depune concluzii scrise.

Reprezentanta pârâtei solicită respingerea acțiunii ca nelegală și netemeinică.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra acțiunii de față constată următoarele:

Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la această instanță la data de 14.10.2011, reclamanta SC Xxx a cerut în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, în nume propriu și în reprezentarea pârâtei Activitatea de Inspecție Fiscală Arad anularea în parte a Deciziei de impunere nr.xxx/06.10.2010 pentru suma totală de xxx lei compusă din xxx lei, reprezentând impozit pe veniturile persoanelor fizice, xxxlei majorări de întârziere și xxx lei penalități ; anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/06.10.2010 care a stat la baza emiterii deciziei și anularea Deciziei nr.xxx/14.04.2011 emisă de pârâtă privind respingerea contestației formulată de reclamantă în procedura prealabilă, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii a susținut că societatea reclamantă a încheiat contracte de administrare -și de comercializare a materialului lemnos cu diverse persoane fizice, proprietari de păduri și că în această calitate le-a virat suma de 294.461 lei, reprezentând comercializarea materialului lemnos du să ce. în prealabil, a scăzut din suma brua obținută ulterior comercializării' cheiruieiiile

legate de exploatare, cele privind salariile, precum și alte cheltuieli obligatorii prevăzute în contractele încheiate.

A recunoscut că nu a impozitat suma de 294.461 lei, stabilită ca nelegal datorată de către organele de inspecție fiscală pe motiv că legea nu prevede o astfel de obligație în sarcina sa, invocând în drept prevederile art.42 lit. k) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, în care se prevede că veniturile obținute din agricultură și silvicultură nu se supun impozitării, cu excepția celor prevăzute de art.71 din Codul fiscal (în variantele în vigoare în anii 2008, 2009 și 2010, făcând precizarea că impozitul și accesoriile au fost stabilite pentru perioada august 2009-august 2010).

Pe de altă parte a invocat faptul că nu datorează impozit pentru sumele obținute proprietarii de terenuri forestiere din comercializarea masei lemnoase, deoarece acești bani au intrat în baza de impozitare a societății reclamante care a plătit impozitul pe profit aferent acestora în cotă de 16 % , iar perceperea unui nou impozit de 16 % ar reprezenta o dublă impozitare a reclamantei.

În Notele de ședință a precizat că nu trebuie valorificate în probatiune prevederile pct. 152 completate cu ultimul alineat din Normele de aplicare ale Legii nr.571/2003 în care se arată că „ ... veniturile realizate de persoana fizică ca urmare a contractului de administrare / prestări de servicii silvice încheiat potrivit Legii nr.46/2008 privind Codul silvic "..., intră în contradicție cu prevederile art.42 lit. k) din Codul fiscal care precizează că orice venituri obținute din silvicultură sînt neimpozabile , cu excepția celor prevăzute la art. 71 și art.78 alin. 2.

În sprijinul celor sus arătate a invocat principiul de drept potrivit căruia normele de aplicare ale unei legi sînt date doar în vederea aplicării legii, ele neavînd competența de a reglementa, de a adăuga la lege sau de a contraveni legii în a cărei aplicare au fost date.

În concluzie a susținut că datorită conflictului dintre cele două norme, trebuie să se aplice cu precădere norma cuprinsă în Codul fiscal, prin urmare veniturile repartizate persoanelor fizice în anul 2010 nu sînt supuse impozitului pe profit prin reținere la sursă.

În drept a invocat prevederile art.8 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, art.42 lit. k) și art. 71 din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal prevederile HG nr. 1620/29.12.2009 de modificare a Codului fiscal .

Prin întîmpinarea depusă pîrita DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI ARAD, în nume propriu și în reprezentarea Activității de Inspecție Fiscală Arad a cerut respingerea acțiunii reclamantei.

Pe cale de excepție a invocat inadmisibilitatea capătului de cerere privind anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr.xxx/06.10.2010 încheiat de către organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, cu motivarea că acest raport nu produce efecte juridice prin el însuși, deoarece cuprinde doar constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal, avînd rolul de a sta la baza emiterii Deciziei de impunere, deoarece reprezintă titlu executoriu, fiind singurul act administrativ fiscal opozabil reclamantei care

produce efecte juridice față de aceasta și pe care ar avea interesul real de a a-1 anula.

Pe fond, a susținut că organele de inspecție au constatat în mod corect că reclamanta nu a respectat prevederile art. 79 alin. 1) din Legea nr.571/2003, motiv pentru care au stabilit în mod corect un debit în sumă de 47.114 lei, reprezentând impozit pe veniturile persoanelor fizice, iar pentru neplata la termen a impozitului au fost calculate majorări de întârziere în sumă de xxxlei și penalități de întârziere în sumă de xxx lei.

A susținut că se impunea reținerea impozitului la sursă de către societate deoarece veniturile realizate de către persoanele fizice ca urmare a încheierii contractelor de administrare /prestări de servicii silvice cu reclamanta, potrivit Legii nr.46/2008 privind Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare sînt impozabile, fapt ce rezultă din prevederile pct. 29 lit. c a art. I din HG nr. 1.620/2009, publicată în Monitorul Oficial nr.927/31.12.2009 și pct. 152 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, modificată și completată.

A învederat instanței faptul că legiuitorul a stabilit prin Norma metodologică de la pct. 9) al art.42 lit. k) din Legea nr.571/20.03 privind Codul fiscal că, începînd cu data de 1 ianuarie 2009 sînt supuse impozitării veniturile bănești realizate din valorificarea produselor agricole obținute după recoltare, în stare naturală, de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă, către unități specializate.

A făcut trimitere la pct. 10 din același act normativ în care se definesc ca fiind produse în stare naturală inclusiv materialul lemnos obținut pe picior sau transformat în bușteni ori bile, incident în speță.

De asemenea, a făcut trimitere la punctul de vedere al direcției de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice emis în baza art.213 alin. 2 din C.pr.fisc., republicat, la cererea DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI ARAD trimisă prin Adresa nr.xxx/03.01.2011, punct de vedere identic cu cel exprimat mai sus.

Examinînd clauzele înscrise în contractele încheiate între proprietarii de fonduri forestiere și societatea reclamantă, intitulate de părți „de prestări servicii ” sau „ de administrare silvică pentru suprafața de fond forestier ”, văzînd Raportul judiciar de expertiză fiscală întocmit de consultantul fiscal Ardelean Adrian, tribunalul constată următoarele:

Acțiunea este nefondată.

Este nefondată excepția invocată de către pirită, aceea a inadmisibilității cererii de anulare în parte a Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/06.10.2010, întocmit de organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, în condițiile în care, deși reclamanta nu indică expres acest lucru în conținutul cererii de chemare în judecată, are interesul real de a obține și anularea raportului, capăt de cerere subsidiar cererii principale, de anulare a Deciziei de impunere nr.xxx/ 06.10.2010 care constituie titlu executoriu și stabilește obligații fiscale în sarcina reclamantei.

În acest sens, instanța constată că acest capăt de cerere nu este de sine stătător., ci accesoriu capătului de cerere principal, deoarece urmează soana

principalului, urmînd a fi admis sau respins în funcție de modul de soluționare a contestației formulată împotriva deciziei de impunere.

Este greșit punctul de vedere al societății reclamante SC Xxx exprimat atît în motivarea acțiunii, cît și în Concluziile scrise prezentate cu ocazia dezbaterii cauzei pe fond, respectiv, faptul că prin emiterea Deciziei de impunere nr.xxx/06.10.2010 și obligarea la plata sumei de xxx lei, compusă din impozit pe veniturile persoanelor fizice, majorări de întîrziere și penalități de întîrziere, organul de inspecție fiscală stabilește în sarcina ei o dublă impozitare .

Instanța constată că societatea reclamantă face confuzie între noțiunile de „impozit pe venit ”, reglementat în Titlul III al Codului fiscal, respectiv, în art.39-102 și de „impozit pe profit”, reglementat în Titlul II , respectiv, în art.13-38.

Instanța constată că societatea reclamantă nu a contestat impozitul pe profit stabilit suplimentar în sarcina sa prin decizia de impunere aferent perioadei 26.06.2006-30.06.2010.

În timp ce impozitul pe profit este datorat de către reclamantă în calitate de persoană juridică română, potrivit obligației generale înscrisă în conținutul art.13, 14 și următoarele din Codul fiscal al României , impozitul pe veniturile impozabile ale persoanelor fizice cu care societatea a încheiat raporturi juridice prin încheierea contractelor de prestări servicii și de administrare a terenurilor forestiere , obligația de plată a impozitului pe veniturile obținute din silvicultură revine exclusiv persoanelor fizice, calcularea impozitului pe venit urmînd a se face la sursă la momentul plății veniturilor de către reclamantă în calitate de plătitoare de venituri prin aplicarea unei cote de 16 % asupra venitului brut.

Obligația de calculare, reținere la sursă și termenul legal de plată pînă la data de 25 inclusiv, a lunii următoare celei în care a fost reținut este reglementată expres în art.79 alin. 1,2 și 3 din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, modificată și completată , sancțiunea neplății impozitului pe venit la termen conducînd la plata de majorări de întîrziere și penalități.

În speța de față se pune problema dacă pentru perioada supusă inspecției fiscale, august 2009-august 2010, reclamanta avea obligația calculării și reținerii la sursă a impozitului pe venit datorat de proprietarii de teren forestier și material lemnos comercializat în favoarea acestora.

Expertul fiscal a concluzionat prin Raportul de expertiză fiscală că societatea reclamantă nu avea obligația de a calcula , de a reține la sursă și de a vira impozitul pe venit în cotă de 16 % pentru veniturile obținute de proprietarii de păduri în anul 2009 motivînd că, în opinia sa, legiuitorul nu a reglementat o astfel de obligație fiscală decît pentru veniturile obținute din agricultură, nu și pentru cele din silvicultură.

S-a arătat de acord , în parte, cu punctul de vedere exprimat de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad și de către pirita DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI ARAD potrivit căruia , cu începere de la data de 01.01.2009 devin impozabile și veniturile bănești obținute de persoanele fizice din agricultură și silvicultură.

În schimb, a achiesat integral la punctul de vedere potrivit căruia societatea reclamantă datorează impozit pe venitul persoanelor fizice cu începere

de la data de 01.01.2010 datorită modificării legislative a prevederilor art.78 alin. 2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare aduse prin art. I pct.29 din HG 1.620/29.12.2009, de modificare și completare a Normelor metodologice a Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Față de cele arătate, văzînd succesiunea modificărilor legislative și punctul de vedere exprimat de legiuitor în norma metodologică de la pct.152 de aplicare și interpretare a prevederilor art. 78 alin. 2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, modificată și completată , instanța reține ca intemeiate concluziile Raportului de inspecție fiscală, precum și dispozițiile deciziei de impunere cu privire la impozitarea veniturilor persoanelor fizice pentru perioada august 2009-august 2010.

În drept sînt incidente următoarele prevederi legale :

Prin pct. 29 a OUG nr. 106 IA octombrie 2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 / 18 octombrie 2007 s-a adus prima modificare a art. 78 alin.2 Cod fiscal care a avut următorul cuprins :

"(2) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu, precum și cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol."

Art. 41 reglementează următoarele categorii de venituri supuse impozitului pe venit

- a) venituri din activități independente, definite conform art. 46;
- b) venituri din salarii, definite conform art. 55;
- c) venituri din cedarea folosinței bunurilor, definite conform art. 61;
- d) venituri din investiții, definite conform art. 65;
- e) venituri din pensii, definite conform art. 68;
- f) venituri din activități agricole, definite conform art. 71;
- g) venituri din premii și din jocuri de noroc, definite conform art. 75;
- h) venituri din alte surse, definite conform art. 78.

Văzînd enumerarea de mai sus instanța reține că expertul a interpretat eronat prevederile art.41 lit.f) Cod fiscal în vigoare în anul 2009 în forma prezentată mai sus, în condițiile în care nu există nici un argument legal pentru a trage concluzia că legiuitorul fiscal a avut intenția de a scuti de la plata impozitului pe venit veniturile obținute din silvicultură.

Este adevărat că legiuitorul a reglementat distinct la lit. f) impozitarea veniturilor agricole însă, a instituit la lit. i) al art. 41 precizat cadrul legal pentru impozitarea „veniturilor obținute din alte surse, definite de art.78 Cod fiscal.

ART. 78 - Definirea veniturilor din alte surse

(1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri: e) venituri primite de persoanele fizice din activitățile menționate la art. 52 alin. (1) lit. a) - e), în cazul în care contribuabilul a exercitat opțiunea de impozitare a acestor venituri potrivit prevederilor art. 79. Opțiunea de impunere a venitului brut se exercită în scris, -în momentul încheierii fiecărui raport juridic/contract și este aplicabilă veniturilor realizate ca urmare a activității desfășurate pe baza acestuia.

(2) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu, precum și cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol.

Norme metodologice:

152. În aplicarea art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

- venituri realizate de persoana fizică ca urmare a contractului de administrare/prestări de servicii silvice încheiat potrivit Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare."

Din interpretarea prevederilor art. 78 alin. 2 Cod fiscal, în vigoare în anul 2009 în forma prezentată mai sus, reținem că legiuitorul și-a exprimat intenția fermă de a impozita toate veniturile indiferent de sursa de proveniență, arătând expres că nu vor fi supuse impozitului pe venit veniturile neimpozabile.

De asemenea, instanța observă că pentru definirea și identificarea tuturor veniturilor neimpozabile și a veniturilor obținute din alte surse legiuitorul cere expres în conținutul art. 78 alin. 2) în vigoare în anul 2009 să se aibă în vedere enumerarea veniturilor neimpozabile din Codul fiscal și din Normele metodologice de aplicare ale acestuia.

Nu credem că legiuitorul a avut intenția de a crea o discriminare între cei care realizează venituri din silvicultură și cei care realizează venituri din agricultură sau pensii, de exemplu, în sensul de a-i obliga doar pe unii de la plata impozitului pe venit și de a-i scuti pe cei care realizează venituri din silvicultură.

A accepta acest punct de vedere în condițiile în care nu s-a reglementat scutirea celor din silvicultură printr-o normă expresă, iar legiuitorul a impus prin art. 41 impozitarea unei plaje întinse de venituri, înseamnă a lipsi de conținut și eficiență scopul urmărit de legiuitor, acela de a găsi noi surse de venit pentru a le aduce la bugetul de stat.

Pentru considerentele prezentate, văzînd prevederile art.78 alin. 2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal (în vigoare în anii 2009 și 2010) și pct. 152 din Normele de aplicare ale acestuia, rezultă că organele de inspecție fiscală au constatat corect că societatea reclamantă datorează impozit pe veniturile persoanelor fizice pentru sumele virate proprietarilor de păduri, reprezentînd contravaloarea materialului lemnos comercializat în beneficiul acestora în sumă de 294.461 lei.

Prin urmare, debitul stabilit în sarcina reclamantei care face obiectul Deciziei de impunere nr.xxx/06.10.2010, compus din impozitul pe venit în sumă de 47.114 lei (294.461 lei x 16 %) a fost corect calculat, fiind legal datorat.

De asemenea, constată că sînt legal datorate majorările de întîrziere în sumă de xxxlei și penalitățile de întîrziere în sumă de xxx lei aferente debitului principal, avînd în vedere neplata la termen a debitului și faptul că reprezintă o măsură accesorie, respectînd principiul de drept „accessorium sequitur principalem, motiv pentru care va respinge acțiunea reclamantei.

Pentru considerentele prezentate. în baza art. 18 alin. 2 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ va respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC XXX

in contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, în nume propriu și în reprezentarea pârâtei Activitatea de Inspecție Fiscală Arad avînd ca obiect anularea în parte a Deciziei de impunere nr.xxx/06.10.2010 pentru suma de xxxlei, reprezentînd impozit pe veniturile persoanelor fizice. xxxlei majorări de întîrziere și xxx lei penalități ; anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/06.10.2010 care a stat la baza emiterii deciziei și anularea Deciziei nr.xxx/14.04.2011 emisă de pîrîta privind respingerea contestației formulată de reclamantă în procedura prealabilă și constată legalitatea actelor contestate.

Urmare a respingerii acțiunii principale, va respinge și cererea subsecventă formulată de reclamantă de acordare a cheltuielilor de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN
NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea în contencios administrative formulată de reclamanta SC xxx în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, în nume propriu și în reprezentarea pârâtei Activitatea de Inspecție Fiscală Arad avînd ca obiect anularea în parte a Deciziei de impunere nr.xxx/06.10.2010 pentru suma de xxx lei, reprezentînd impozit pe veniturile persoanelor fizice, xxxlei majorări de întîrziere și xxx lei penalități ; anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/06.10.2010 care a stat la baza emiterii deciziei și anularea Deciziei nr.xxx/14.04.2011 emisă de pîrîta privind respingerea contestației formulată de reclamantă în procedura prealabilă.

Fără cheltuieli de judecată.

Definitivă și executorie.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 23.08.2012.

Președinte

Grefier

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.